

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Mundus Deo, & Filio ejus, contrarius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

amatores suos vorare novit, non portare. Picin.

§. VI.

Mundus Deo, & Filio ejus, contrarius.

Phantasma est. Matth. 14. 26. Putabant se Phantasma videre. Phantasma est apparitio incorporeæ rei sub figura corporea. Est apparitio umbrosa sub indistincta figura. Est apparitio, quæ fit sensib⁹ conturbatis timore, aut aliquâ passione. Est aliquid existimatum aliud, quàm id quod est. In nocte Christus in adiutorium veniens, daturus requiem fatigatis, securitatem credentibus, creditur esse phantasma. Regnat adhuc hæc pessima existimatio super terram. Existimant phantasma Judæi omnia mysteria Christi; hoc Pagani, hoc Philosophi naturales: & impossibilia, & quedam deliramenta, credunt Christi humiles actiones; & velut phantasma fictum, Christi mysteria. Vitam, & doctrinam, existimant fictiones. Assentiunt autem his graviori delictò Christianorum perdisi peccatores: qui, si credunt quandoque Christi mysteria; phantasmatibus ejus mores attribuunt, pauperem pro Christo fieri, castratum esse propter regna cœlestia, vivere in dejecta prudentia, vilescere coram hominibus, calligare corpus, & reducere in animæ servitutem, insistere vigiliis, orationibus intentos querere solitudines, patienter perpetui passiones, illatas injurias quietò animò tolerare, alienum fieri à parentibus, cognatis, & nois; adhuc dicunt esse phantasma, & phantasticos; imò vefanos reputant talium sectatores. Simon Cæs. l. 4. c. 9.

Itē in castellum. Matth. 23. 2. Interdum castellum generaliter signat totum Mundum, qui ab initio prædicationis Apostolicæ contra illos erat, qui verbum Evangelii, quod illi prædicabant, recipere volebant. Haymo hom. in D. 1. Adv.

Quod in hoc Mundo contemptui, hoc pretiosum est apud Deum. S. Ambros. Octon. 3. in Pl. 118. Aufer à me opprobrium.

Elegit Christus in cruce contraria sapientiæ Mundi. Tu magnipendis temporalium suavitates; amaricatus est Christus. Tu magnipendis honores; vilificatus est Christus. S. Bonavent. f. 2. hexam.

Christus despiciendo damnavit, quæ Mundus amabat; patiēdo probavit, quæ Mundus horrebat; & illam veritatem docuit, per quam ascenderetur in cœlum. Sim. Cæs. l. 13. c. 13. Matth. 27. 11.

§. VII.

Mundus malus, noxius, vilis, in gratus.

Veneruntque duo Angeli Sodomam vespere. Gen. 19. 1. Per Sodomam significatur Mundus. Hugo Card. hic.

Abraham autem consurgens intuitus est Sodomam. &c. Gen. 19. 27. 28. Abraham est quilibet vir justus, qui Mundum intuetur; nec videt de illo ascendere, nisi fumum superbiæ, Polyanth. Sacr. Tom. II.

& favillam inanis gloriæ, quæ de vanitate procedunt. Id. hic.

Jezabel depinxit oculos suos sibi. 4. Reg. 9. 30. Jezabel est Mundus iste; qui depingit oculos, ut pulcher appareat; cum sit turpis. Id. hic.

Quæ est ista, quæ ascendit de deserto? Cant. 8. 5. Desertum est Mundus propter abundantiam mali, & inopiam boni. Hugo à S. Vict. hic.

Onus Babylonis. II. 13. 1. Babylon, quæ interpretatur confusio; eò quòd ibi edificantium turrim sermo confusus sit. Spiritualiter Mundus iste intelligitur, qui in maligno positus est; & non solum linguas, sed opera singulorum, mentesque confundit. S. Hieron. hic.

Venerunt in locum, qui dicitur Gethatha, quod est Calvaria locus. Matth. 27. 32. Moraliter Mundus dicitur Calvaria locus; ubi corda malorum decalvata sunt, id est, ornatu rectarum cogitationum, & affectionum, nudata. Hugo Card. hic.

Cum eo crucifigunt duos latrones, unum à dextris, & alium à sinistris. Marc. 15. 27. Latio sinister est Mundus: qui Christo crucifixo, id est, membris ejus crucem portantibus, insultare non cessat. Id. hic.

Misi Saul ad Isai dicens: stet David in conspectu meo. 1. Reg. 16. 22. Et tamen 1. Reg. 17. 55. querit: *de qua sirpe descendit hic adolescens?* Unde tanta oblivio in rege? Assentior Lyrano, qui putat eam ortam esse à diabolica perturbatione. Hoc habet Mundus ingenium, acceptum à diabolo; ut suorum penitus obliviscatur, & minimè suos noscat. Baeza l. 7. c. 1. §. 4.

Erit igitur mihi servus sempiternus. 1. Reg. 27. 12. Davidi, ob illustres de Amalecitis, de Gethuri, de Gerzi, relatas victorias, Rex Gethæus dixit: *erit igitur &c.* O ingratum regem! ob tot labores, pericula spreta, hostes debellatos; servitus promittitur eaque sempiterna? spolia, tituli, honores, cum eo dividendi erant, amicitia fœdera ineunda. Sic oleum, & operam, perdit, qui Mundo servit. Stengelius t. 3. Jud. div. c. 15.

Est hujus sæculi figura humi depressa, vilis, temporalis; nihil habens sublime, nihil stabile, nihil recti; sed omnia perversa. S. Chrysol. l. 20. in c. 12. ad Rom.

In taberna Mundi venditur vinum, quod hominem ducit in oblivionem sapientiæ. S. Bonavent. f. 2. hexam.

§. VIII.

Mundi festa desunt in luctu.

Isus dolori miscbitur, & extrema gaudii luctus. Prov. 14. 13. *Convertam festivitates vestras in luctum; omnia cantica vestra in planctum.* Amos 8. 10. Statua Nabuchodonosoris habebat caput aureum, & pedes terreatos. Dan. 2. 32. *Sordes ejus in pedibus ejus: nec recordat æst finis sui.* Thren. 1. 9. *Omnis homo primum bonum vinum ponit, & cum inebriati fuerint, tunc id*

X

quod